

GRONOSTAJ (9) *sb m*

gronostaj (9), (*rus.*) [**hornostaj** (*Linde*).]

Oba o prawdopodobnie jasne (tak Cn); gronostáj, gronostaj-.

sg N gronostáj (7). ◇ G Gronostaja (1). ◇ pl N gronostaje (1). ◇ [G hornostaj(o)w.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

1. *zool. Putorius ermineus Owen. (Rost); ssak z rodziny kunowatych; viverra Murm, Mymer¹, BartBydg; furo, furunculus, migale BartBydg; mustela alba a. Alpina Cn (8) : Murm 40; Mymer¹ 27v; Migale, animal, gronostay BartBydg 90b, 62, 171b; Tamci łoże vflane [!] Na nim leży pan z panią Miedzy nimi gronostay Niebyłci to gronoftay Ale to był krafny fyn LudWieś A2v; Chocz mię widzisz tak lichego Bieżąc prze demną bi Turczy GronoŃtaie miłfi Ńzczurczy RejRozm 397.*

a. [*Futro gronostaja: PŃkowiánie [...] hołd mu ná káždy rok poŃtąpili płáciić [...] wŃzelkich futer y Ńkor żwierzęcych káždego zoŃobná po pułforoká/ zwłáŃczá Wilkow/ Niedźwiedzi/ Ryfiow/ Liffow/ etc. á Kun/ Soboli/ Biełek/ HornoŃtáiow/ etc. po foroku. StryjKron 544 (Linde).*]

2. *n-pers (1) : Item powyada yłch yan Rzepeczky ŃzlyoŃzarczik yey wzyall okolo dzyewyaczi wyardunk kthore myala Ńkradzyezey okrom 20 groŃfi kthore od wuya Ńwoyego gronoŃtaya myala LibMal 1546/116v.*

ZZa